

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2018 r. – BNP Paribas / EBC**(Sprawa T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: BNP Paribas (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Częściowe stwierdzenie nieważności art. 9 decyzji EBC nr ECB/SSM/2017 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 z dnia 19 grudnia 2017 r., w zakresie w jakim nakazuje on odliczenie nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty podjętych w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Single Resolution Fund, SRF), krajowych funduszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz krajowych systemów gwarancji depozytów kapitału podstawowego Tier I, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej i skonsolidowanej, a w szczególności ust. 9.1, 9.2 i 9.3;
- Obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja nie ma podstaw prawnych, ponieważ EBC skorzystał ze swoich uprawnień w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego w celu ustanowienia środka o charakterze generalnym, leżącym w kompetencji prawodawcy, oraz przekroczył uprawnienia nadane mu przez art. 4 ust. 1 lit. f) i art. 16 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).
2. Zarzut drugi, oparty na okoliczności, że zaskarżona decyzja jest obarczona naruszeniem prawa, ponieważ EBC dokonał wykładni sprzecznej z zamiarem prawodawcy, który wydał akty prawa Unii zezwalające instytucjom kredytowym na korzystanie z nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty w celu spełnienia części swoich zobowiązań wobec krajowych funduszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz krajowych systemów gwarancji depozytów, pozbawiając w ten sposób rozpatrywane przepisy ich effet utile (skuteczności). EBC oparł ponadto swą decyzję na błędnym rozumieniu europejskich i transponujących krajowych ram prawnych mających zastosowanie do nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja oparta jest na błędzie w ocenie i narusza zasadę dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2018 – Legutko i Poręba przeciwko Parlamentowi**(Sprawa T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Język postępowania: Polski***Strony**

Strona skarżąca: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polska), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polska) (przedstawiciel: M. Mataczyński, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła art. 130 Regulaminu wewnętrznego Parlamentu Europejskiego oraz postanowienia Załącznika II do tego Regulaminu przez zaniechanie przekazania Radzie Unii Europejskiej pytania pisemnego, złożonego przez posłów do Parlamentu Europejskiego w ramach postępowania zarejestrowanego pod nr P-003358/17;
- zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do przekazania pytania pisemnego zarejestrowanego pod sygnaturą nr P-003358/17 do właściwej instytucji, jaką jest Rada Unii Europejskiej;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Zarzut dotyczący zaniechania działania przez Parlament Europejski polegającego na przekazaniu właściwej i wskazanej przez skarżących instytucji pytania pisemnego, wniesionego w dniu 16 maja 2017 r. przez posłów do Parlamentu Europejskiego Ryszarda Legutkę oraz Tomasza Porębę.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2018 r. – Amisi Kumba / Rada

(Sprawa T-163/18)

(2018/C 161/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gabriel Amisi Kumba (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga, w zakresie, w jakim na jej podstawie pozostawiono nazwisko skarżącego w pkt 2 załącznika II do decyzji Rady 2010/788/WPZiB i w pkt 2 załącznika Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005;
- stwierdzenie niezgodności z prawem przepisów art. 3 ust. 2 lit. b) decyzji 2010/788/WPZiB, zmienionej decyzją 2016/2231/WPZiB, oraz art. 2a ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1183/2005/WE;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony, w tym naruszenia obowiązku uzasadnienia pozwalającego na uzasadnienie przyjętych środków i zagwarantowanie skutecznej ochrony sądowej, a także naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do udziału skarżącego w popełnieniu czynów stanowiących poważne naruszenia praw człowieka w Demokratycznej Republice Konga.